سکدی ڈالی
محمد اقبال نجمی

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

بِسک دی ڈالی

نعتاں

محمد اقبال نجمی

فروغِ ادب اکادمی گوجرانوالہ

سبھے حق لکھاری دے

وار پہلی ـــــــــ سنہ ۱۹۸۹ء

گنتری ـــــــــ ایک ہزار

خطاطی ـــــــــ حافظ شوکت محمود صدیقی

چھپوان والے ـــــــــ فروغ ادب اکادمی

ـــــــــ ۱۰۸۔ بی سیٹلائٹ ٹاؤن گوجرانوالہ

ھدیہ ـــــــــ [illegible] روپے
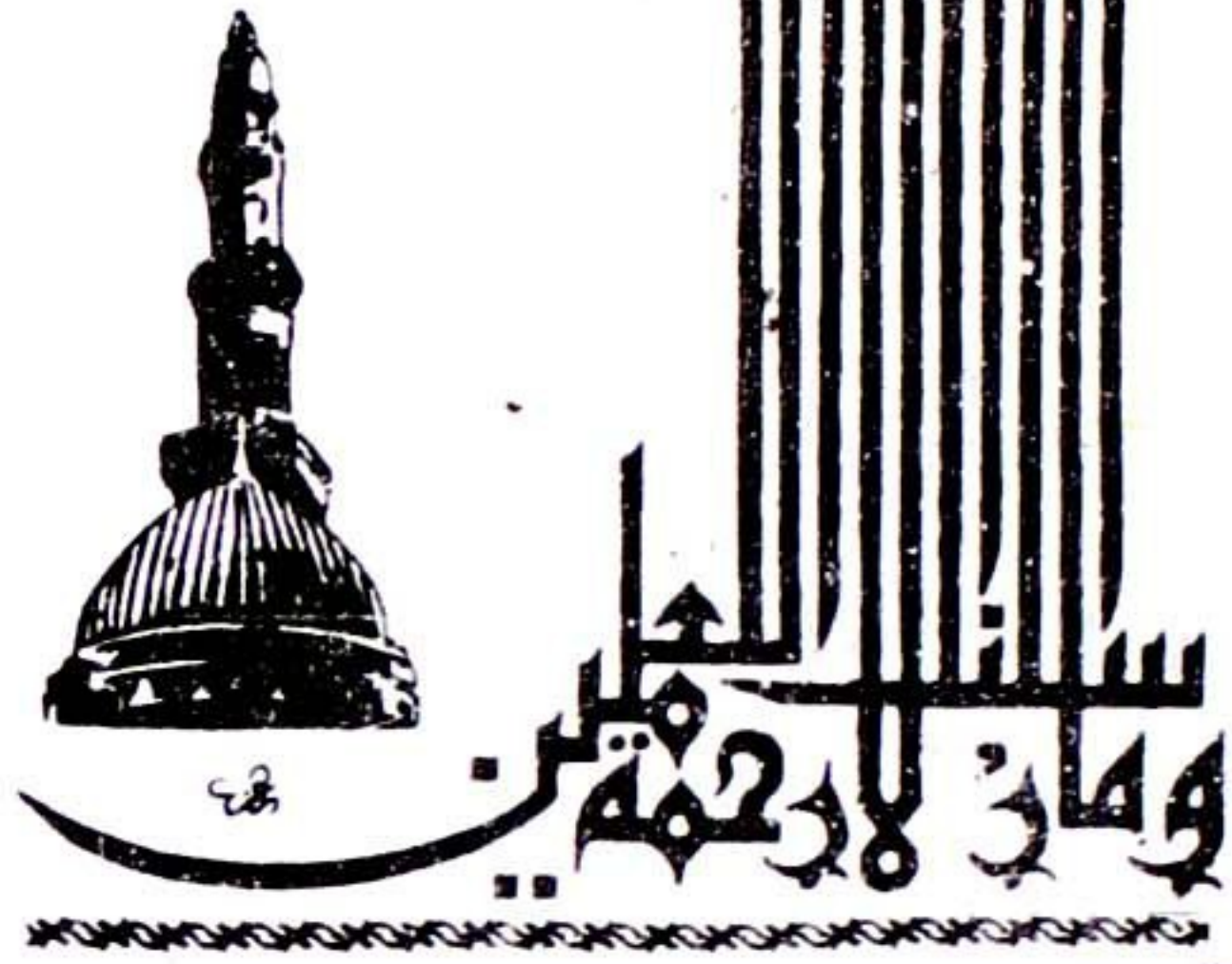
جنت نگری دیاں واڈاں رکھدیاں شان نرالی
ایہناں دے ای ناویں لائی میں ایہہ سک دی ڈالی

مُکھڑے

آپؐ دا چرچا گھر گھر ویکھاں
جگ مگ جگ مگ منظر ویکھاں

آپؐ دے ہتھیں جام میں پیواں
آپؐ نوں ونڈدیاں کوثر ویکھاں

آپؐ دے ناں دی تسبیح جپّاں
قسمت اپنی یاور ویکھاں

آپؐ دے جلوے ہر ہر تھاں تے
کرناں منگدے خاور ویکھاں

پُورب ، پچھّم ، اُتر ، دکھن
آپؐ نوں ہر تھاں رہبر ویکھاں

بند مُٹھی وچ کلمہ پڑھ دے
بختاں والے کنکر ویکھاں

ہُن تے اِکو حسرت دل دی
خواب اچ روضے انور ویکھاں

سک دی ڈالی پیش کراں جد
موتی بن دے اتھر ویکھاں

ہوون بخت جے نجمیؔ چنگے
روضہ احمدؐ سرور ویکھاں

○

جو یاد اج تہاڈی آن اتھرو
اوہ ڈاہڈا رنگ لیان اتھرو

ہو فانی یاد اج آقا دی
ایہہ گل مینوں سمجھان اتھرو

جو ڈلھن یاد اج سوہنے دی
اوہ بخشش دا سامان اتھرو

جد یاد میں تہانوں کرنا واں
آ پلکاں تے مُسکان اتھرو

میں موہنوں آقا کیہ دساں
میری حالت کرن بیان اتھرو

دل چا ہوے اُڈ کے جا پہنچاں
نہ پیش چلّے ڈِگ جان اتھرو

جے پاوٗ کرم دی اِک جھاتی
فر نال خوشی دے آن اتھرو

سانوں ملنا اِذن حضوری اے
گل گل تے پئے اتران اتھرو

سنو کیہ پئے عرضاں پاندے نیں
ایہہ نِجّھی دے بے جان اتھرو

○

ذکر جدوں میں آپؐ دا کیتا سوچاں نکھر گئیاں
تکیا آپؐ دی رحمت دے ول آساں نکھر گئیاں

آپؐ دے ساویں اکوّ جئیاں کیہ وڈیاں کیہ نکیاں
آپؐ دے لگیاں لڑتے میریاں سدھراں نکھر گئیاں

لفظاں دے وچ کویں اتاراں آپؐ دا حسن سراپا
آپؐ دے ولیں ویکھن والیاں شکلاں نکھر گئیاں

ازلاں توں سی جاری ساری آپؐ دے نور دا چشمہ
آپؐ دے آیاں اس دیاں ہور وی لہراں نکھر گئیاں

حلم دا پیکر، علم دا مخزن، رحمت دا اوہ مرکز
سورج توں ودھ جگ تے جس دیاں رشماں نکھر گئیاں

آپؐ نے جیہڑے حرف کہے نے اوہ نیں سُچّے موتی
جنھّی وار وی دہرائیاں ایہہ گلّاں نکھرّ گئیاں

جنھاں نال اے آپؐ دی نسبت اوہ نیں شہر مبارک
جنھّے آپؐ نے پیر دھرے اوہ غاراں نکھرّ گئیاں

پائیے آپؐ دا پاک وسیلہ وگڑے کم سبھ سنورن
آپؐ دے ناں دا صدقہ ایہہ سبھ رُتّاں نکھرّ گئیاں

آپؐ دا اُسوہ حسنہ آقا ساڈا کُل سرمایا
جنھّوں رہبر منّ کے ساڈیاں فکراں نکھرّ گئیاں

○

مینوں اپنے کول بلاؤ میرے آقا
خاص کرم دی جھات اک پاؤ میرے آقا

ترس گیاں واں ویکھن نوں میں پاک مدینہ
اکھیاں دی ہن پیاس بجھاؤ میرے آقا

تہاڈے ذکر دے چانن اندر دم دم گزرے
دل بروشن نوں اج رشناؤ میرے آقا

امیداں دے دیوے بال کے بیٹھاواں میں
میرے سارے روگ مٹاؤ میرے آقا

لوکی آہندے تیرا جذبہ اج وی کچا
اس جذبے نوں امر بناؤ میرے آقا

جیہڑی تھاں تے قدم مبارک آپ نے رکھے
مینوں اُس دی دید کراؤ میرے آقا

سڑدی بلدی میرے دل دی دھرتی اُتے
رحمت دا ہن مینہ وَرساؤ میرے آقا

اس دنیا دی دھپ دے نال میں سُکدا جاواں
میرے سُتے بھاگ جگاؤ میرے آقا

اپنیاں دسیّاں راہواں اُتّے اینوں پا کے
نجمیؔ دی ہر تھوڑ مکاؤ میرے آقا

○

لکھدا رہاں میں نعت مقالے جی کردا اے
تکدا رہاں اُس نور دے ہالے جی کردا اے

میرے پیار دا مرکز محور گنبد خضریٰ
گھمدا رہاں میں آل دوالے جی کردا اے

جنھاں دیاں جنّت توں وی اُچّیاں شاناں
ویکھاں میں اوہ شہر نرالے جی کردا اے

تہاڈے ناں دی تسبیح کردا عمر گزاراں
اِک اِک ساہ انج کراں حوالے جی کردا اے

آپؐ نے آکے جیہڑا سورج روشن کیتا
اُس دے پھیلن ہور اجالے جی کردا اے

حشر دیہاڑے آپؐ دے ہتھوں کوثر والے
بھر بھر سانوں ملن پیالے جی کردا اے

فر اسلام دا غلبہ ہووے سارے جگ تے
پُٹھے پے جان کفر دے چالے جی کردا اے

ڈکّو ڈولے کھاوے جد وی میری بیڑی
آپؐ دی رحمت آن سنبھالے جی کردا اے

مینوں سد لوؤ میرے آقا پاک دوارے
ویکھاں منظر ویکھن والے جی کردا اے

○

لٹاندا اے خدا رحمت نبیؐ دے شہر جا ویکھو
ملے گی پیار دی دولت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

رہائی غم توں جے چاہو دوارے آپ دے جاؤ
جے پانی ایں تساں راحت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

فدائی او جے اوہناں دے تے فر کیوں دور بیٹھے او
جے تکنی اے تساں جنّت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

کراؤ دید روضے دی تسیں اپنی نگاہواں نوں
نکل جاوے گی ہر حسرت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

تساں نے پیار دے بے شک بڑے ہی رنگ ویکھے نیں
ہے اوتھوں دی جدا رنگت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

وفاواں دی اداواں دی سخاواں دی حیاواں دی
ہواواں وچ ملے نکہت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

اوہ جنت دا نگینہ اے اوہ سبھناں دا مدینہ اے
جے بن جاوے کوئی صورت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

سنہری جالیاں چُم کے پکارو یا رسول اللہ
بدلنی دل دی جے حالت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

مرے آقائے مدنیؐ نے تساں نوں جے بلایا اے
سنوارو فر تسیں قسمت نبیؐ دے شہر جا ویکھو

○

ہدایت دی دعا منگاں
شفاعت دی ردا منگاں

کرم دا باب کھُل جائے
میں ایہو ی سدا منگاں

حضر لئی ہیں مدینے دا
سفر خیبر الوریٰ منگاں

کراں میں ذکر تہاڈا ای
فقط تہاڈی رضا منگاں

نہ چاہواں ہور شے کوئی
ثنائے مصطفےٰ منگاں

متکلّم دا شعور آکھے
ڈراں نہ برملا منگاں

محبّت کملی والے دی
میں پہلے توں سوا منگاں

اوہ دامن بھر کے جد دیندے
میں دسّو کیوں ذرا منگاں

میں نجمی اپنے آقا توں
مدینے دی ہوا منگاں

○

خدا وتوں پکار آوے پڑھو صلِّ علیٰ سارے
دل و جان نوں قرار آوے پڑھو صلِّ علیٰ سارے

کلی دل دی کھڑے گی جد مدینے دی ہوا آئی
خزاں جاوے بہار آوے پڑھو صلِّ علیٰ سارے

جدوں میرے لباں توں ناں ادا ہووے محمدؐ دا
بڑا سوہنے نوں پیار آوے پڑھو صلِّ علیٰ سارے

پیاسے آں اسیں سب دید دے، طیبہ چلو چلیے
طبیعت وچ نکھار آوے پڑھو صلِّ علیٰ سارے

اساڈا تے سہارا نیں شفیع المذنبیں آقا
شفاعت دی پھہار آوے پڑھو صلِّ علیٰ سارے

معطّر روح ہوندی اے منوّر دل وی ہووے گا
طبع وچ انکسار آوے پڑھو صلّ علیٰ سارے

پوے جھاتی مرے ولبہ مری دنیا بدل جاوے
مرے تے برگ و بار آوے پڑھو صلّ علیٰ سارے

دلاں دے سبھ ویرانے اوہ بہاراں وچ بدل دیون
کرم ہووے نکھار آوے پڑھو صلّ علیٰ سارے

محمدؐ اِک وظیفہ اے گنہگاراں دے ہوٹھاں تے
بڑا بے اختیار آوے پڑھو صلّ علیٰ سارے

دین بہاراں خشبو جیویں پھل پتیاں گلزاراں نوں
یاد نبی دی چانن بخشے اج ای سوچ وچاراں نوں

رہندی حاجت دارو دی تے نہ ای لوڑ طبیباں دی
سارے عیب اوہ کڈھ دیندے نیں ویکھن جد بیماراں نوں

دل دی کالک دھونی جنھاں پلا آپ دا پھڑدے نیں
جتاں وچ بدلاندے اپنے متھے لکھیاں ہاراں نوں

بے عملی دا ہڑ پاسے ای ہڑھ پیا چڑھدا جاندا اے
جھات کرم دی پا کے آقا روکو اس دے واراں نوں

بھل کے آپ دا سوہنا اُسوہ بھیڑی حالت ہوگئی اے
سیتل سیتل جذبے نیں تے زنگ لگے تلواراں نوں

گمراہی دے دھوئیں ساڈا مندا حال چہ کیتا اے
جھات ہدایت والی پا کے لاہو تیز بخاراں نوں

ٹھنڈی وا دے بُلھے گھلو آقا پاک مدینے چوں
راحت بخش جیہڑے آ کے غم خواراں لاچاراں نوں

جاگو میٹی دی حالت وچ آپؐ دی ساری اُمّت اے
آپؐ دے پیار دی دولت چھڈ کے لبھدی اے دستاراں نوں

آپؐ دا اُسوہ ہووے محور ساڈیاں سوچاں فکراں دا
سوہنی سوچ دا چانن بخشو ہن ساڈے کرداراں نوں
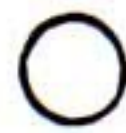
مری دنیا بدل جاوے عنایت آپؐ دی ہووے
کرم دا باب کھُل جاوے سخاوت آپؐ دی ہووے

مری بگڑی بنے گی فر مرے آقاؐ مرے مولا
مرے قلب و نظر اُتّے حکومت آپؐ دی ہووے

مدینے دی طرف میرا سفینہ چل پوے آقا
چُگاں میں پھُل محبّت دے اجازت آپؐ دی ہووے

میں خوش خلقی دے پھُلّاں تھیں بھراں دنیا دے دامن نوں
زباں شیریں ایہہ تد ہوندی ہدایت آپؐ دی ہووے

مری دنیا مری عقبیٰ سنور جاون مرے آقا
روے نہ خوف باقی جے شفاعت آپؐ دی ہووے

مقدّر ساتھ جے دیون فقر دی پایون دولت
ایہہ خواہش توڑ چڑھدی جے اطاعت آپؐ دی ہووے

مبارک قول تہاڈے نیں مرے رہبر مرے ہادی
کرن ایہہ رہنمائی جے محبّت آپؐ دی ہووے

درود آکھاں سلام آکھاں درود آکھاں سلام آکھاں
دنے راتیں میں ایہہ چاہواں زیارت آپؐ دی ہووے

مہک اُٹھدی اے روح نجمیؔ جدوں میں نعت کہناواں
ایہہ حالت ہو ای جاندی اے جے چاہت آپؐ دی ہووے

○

ساڈے لئی انمول سہارا آپؐ دا پیارا ناں
جیہدی رحمت برکت دے نال وسدے شہر گراں

میں وی آکھاں سبھ لوکاں نوں میرے چنگے لیکھ
وچ مدینے مل جاوے جے مینوں وی کجھ تھاں

میرے دکھاں درداں دا اے مرہم تہاڈے کول
میرے اُتے کر دیو تسیں پیار دی سنگھنی چھاں

اج دنیا وچ کئی نظریئے ودھ ودھ رولا پان
آپؐ دے اُسوہ پاک دے صدقے سبھ نوں مات دیاں

تہاڈے ناں دا کراں وظیفہ دن ہووے یا رات
تہاڈی سک دے موتیاں نال میں دامن نت بھراں

تہاڈیاں یاداں دیون آقا میرے دل نوں چین
تہانوں چھڈ کے میرے آقا ہور میں کتھے جاں

تہاڈا پیار سہارا لبھے دواں سمندر چیر
میں کیوں ڈبدی بیڑی وانگوں ڈکو ڈولے کھاں

پیٹ تے پتھر بنھ کے میرے آقا محنت کیتی
میں اینوں فر عار کیوں سمجھاں دسو کیوں شرماں

آپ دی آقا رحمت میری نت ودھاوے آس
وچ ندامت ڈب جاواں جد گلمے جھات میں پاں

○

میرے آقا لائے سبھ دے آکے پار سفینے
میل دلاں چوں دور چہ کیتا روشن ہو گئے سینے

پتھراں تیک شہادت دِتّی آپؐ دا پڑھ کے کلمہ
اوگن ہار دلاں دے وچوں نکلے نہ پر کینے

اس جیون دا بھیت نہ کوئی اوہلے رکھیا اوہناں
دس گئے اپنے عملاں تائیں سانوں آپؐ قرینے

چانن سارے جگ دا جھّتے رب دی رحمت جھّتے
آؤ سارے رل کے چلیئے اوسے پاک مدینے

روضے دے ول مونہہ ہن کر کے پایئے علم خزانہ
دین دے روشن حرف چا پڑھیے رہیے نہ بے دینے

سچ پرکھن حق آکھن داہن سبھّے چارہ کریئے
حق سچ دی ہن راہ تے چلیے بنیے دانے بینے

اپنے عملاں وچ وسایئے اُسوہ پاک نبیؐ دا
چمک رہیا اے صدیاں توں جو اج دی وانگ نگینے

اوہ راہواں نے خوشبو بھریاں ونڈن اج وی مہکاں
جنھّاں دیاں ہواواں چُمّے آپؐ دے پاک پسینے

ایہناں اُتّے چل کے سانوں منزل لبھنی نجّی
آپؐ دے قول مبارک نیں سبھ سچّائی دے زینے

جنھاں نے حضورؐ دا ظہور ویکھیا
نشے وچ اوہناں نوں ہیں چور ویکھیا

نیڑے ہوئے جیہڑے اک واری آپؐ دے
اوہناں نوں نہ فر کدی دور ویکھیا

آپؐ دی غلامی دا لڑ جنھاں پھڑیا
مکھڑے تے اوہناں دے سرور ویکھیا

سبھ پاسے گول دِتی پیار والی چاننی
کرودھ والا شیشہ ہوندا چور ویکھیا

پیار جنھاں آپؐ دا سی دل وچ پالیا
اوہناں نوں ولاندیاں ہیں حور ویکھیا

نوری پیر چمکدے نیں آن کے حضور دے
تمیاں تے ملدے کافور ویکھیا

اپنے مُصلّے اُتے جنتاں دے آپ نوں
توڑ دیاں ہتھیں میں انگور ویکھیا

روشنی نوں ویکھ کے جیہڑے اکھاں نوٹدے
عقلاں چہ اوہناں دی فتور ویکھیا

اوہو رُکھ بجھی پُھلیا تے پھلیا
جیدے تے محبتاں دا بور ویکھیا

جنہاں تکیا آپؐ دے روضے انور نوں
اوہناں اُتے کیف جہیا اِک طاری اے

کل تک جنہوں یثرب سارے کہندے سن
پیار شفا دا اوتھے چشمہ جاری اے

کویں نہ کریئے آقا مان شفاعت دا
ساڈے عیب تے ڈھکدی آپؐ دی کملی اے

آپؐ دا اُمتی بن کے عزتاں پایاں نیں
نجمی اپنے بختاں اُتے راضی اے

○

فضا بدلی نصیباں دی اجالا ہو گیا گھر گھر
مرے آقا دے آیاں سبھ سہانے ہو گئے منظر

تھلاں دے وانگ دنیا سی کتے سایہ نہ لبھدا سی
پناہواں آپؐ نے دتیاں تسیں سبھ دے بنے ناصر

زمانے تے تساں کیتی جدوں برسات رحمت دی
دلاں نے پا لئی راحت نکے ہوئے خوش نما تیور

خدا نے آپؐ نوں آقا بڑے انعام دتّے نیں
تسیں رحمت جہاناں دی تساں نوں مل گئی کوثر

تسیں محمود ٹھہرے او تسیں مقبول ٹھہرے او
تساں جو آکھیا کرنا مرے مولا اوہو آخر

گزاراں گا حیاتی ہیں سدا سیرت دے سائے وچ
روے گا آپ دا اُسوہ مرے دل نوں سدا ازبر

کرم دا جے پوے چھٹا مرے کھوٹے نصیباں تے
زیارت پاںواں ہیں وی مرے آقا مرے رہبر

قرار اوہو ای پاندے نیں جیہڑے بردے نے آقا دے
کہاندے نیں ابد توڑی زمانے وچ سخی سرور

حرا دے غار چوں پُھٹیاں جدوں نوری شعاواں تے
منور ہو گئے ذرے جویں انجم جویں اختر

دل وچ تاہنگ اے ویکھاں جا کے اوہ دربار مثالی
منگدیاں جتھوں روپ بہاراں اوہ گلزار مثالی

جھولیاں بھر بھر دیوو سبھ نوں خالی کدے نہ موڑو
آپ دے آقا ونڈن دا وی ہے معیار مثالی

ذکر محبت آپ دا ہووے کھلر جاون مہکاں
ایہہ کیفیت پیدا کردا آپ دا پیار مثالی

جدوی سد دکھیاراں ماری جوش اچ رحمت
جگ وچ ڈِٹھا آپ جیہا نہ کوئی غم خوار مثالی

اپنی جان دے دشمن نوں پئے آپ دعاواں دیندے
ایسراں ہوندا کسے نہ تکیا ایہہ کردار مثالی

میں تہاڈی توصیف کیہ لکھاں میں عاجز میں قاصر
تہاڈا شان جہاناں کولوں ہے سرکار مثالی

نال صحابہ کیتیاں آپؐ نے جیہڑیاں گلاں باتاں
ساڈے لئی اے نور ہدایت اوہ گفتار مثالی

جتھے جتھے میرے آقا قدم مبارک رکھے
اوہ رستے نیں روشن سارے اوہ بازار مثالی

سبھ خوشبویاں وچوں نجمیؔ اس دی شان اے وکھری
میرے آقا جیہڑی ونڈی اوہ مہکار مثالی

○

مینوں اپنی جان توں ودھ کے پیارا آپؐ دا ناں
میرے لئی اے تاج شفاعت سوہنا آپؐ دا ناں

آپؐ دے سوہنے ناں دا صدقہ دھوتے جاندے عیب
ہر یا سُکّے پتراں تائیں کردا آپؐ دا ناں

میری اکھ نوں ٹھنڈ پچاوے میرے دل نوں چین
میری کھوٹی قسمت دے لئی تارا آپؐ دا ناں

آپؐ دا کیتا سوہنے ربّ نے ایسراں اُچّا شان
کلمے پاک اچ اپنے ناں نال لکھیا آپؐ دا ناں

ہوٹھاں اُتّے آ گئے میرے صلّی اللہ دے بول
اوگن ہارے کنّاں جدوی سُنیا آپؐ دا ناں

اودوں دے ای پھُل نکھرے نیں لکی اے ہر ڈال
جد دا ایہناں سِکھ لیا اے لینا آپؐ دا ناں

ایسے ناں تھیں ملیا سبھ نوں سچّائی دا نور
چمکاں مار دا ہر رستے تے ڈِٹھّا آپؐ دا ناں

آپؐ نوں بخشے سوہنے رب نے سارے سوہنے رنگ
آپؐ مدثر آپؐ مزمل طٰہٰ آپؐ دا ناں

مہکاں ونڈ دے اوہو جگ تے بختی پھلاں وانگ
نال عقیدت جنھاں ایتھے چُمیا آپؐ دا ناں

ہیں پڑھیا وچ نصاب آقا
مُکھ آپ دا عین کتاب آقا

جیہڑے رب نے آپ نوں بخشے نیں
سبھ سوہنے اوہ القاب آقا

بُت توڑے رنگاں نسلاں دے
اِک کیتا آن جناب آقا

جد نمّے ہاسے یاد آندے
فر اُگدے پیار گلاب آقا

کھوہ کھارے مِٹھے جس کیتے
اوہ آپ دا پاک لعاب آقا

پئی دل نوں راحت دیندی اے
ہے تہاڈی یاد ثواب آقا

تُساں مینوں در تے سدیا اے
ایہہ ویکھاں سوہنا خواب آقا

اس منگتے دا دل شاد کرو
کھُلّے رحمت والا باب آقا

پیا ملنے دی چاہ کردا اے
دل نجمی دا بے تاب آقا

اپنی ہی ذات توں سی ایہہ انجان روشنی
آئے حضورؐ پا گئی عرفان روشنی

دِتا دلاں نوں آپؐ دی رحمت نیں حوصلہ
تہاڈے ای دَر توں پا گئے انسان روشنی

کھولے حضورؐ آپؐ نے بوہے شعور دے
ساڈے لئی نیں آپؐ دے فرمان روشنی

آئے تسیں شگفتگی ماحول نوں مِلی
کیتے نیں ساڈے واسطے سامان روشنی

جیہڑا دریچہ کھولیا رحمت دا آپؐ نے
رکھنا پیا اے اوس دا عنوان روشنی

آقا نے جد ایہہ آکھیا میرے غریب نیں
پچھو نہ کیویں ہوئی سی حیران روشنی

دیکھو حضورؐ آن کے اُمّت دی بے بسی
منگدی اے نور آپؐ توں بے جان روشنی

بُھل کے اسیں آں بھٹکدے سارا ارشاد آپؐ دا
اُسوہ میرا تے دوسرا قرآن روشنی

نجمیؔ مِرے حضورؐ دا ایہہ وی ہے معجزہ
وِدھدی پئی اے آپؐ دی ہر آن روشنی

○

روح نوں نکھار بخشدا روضہ حضورؐ دا
دل نوں قرار بخشدا روضہ حضورؐ دا

ملدی اے اوتھے پہنچ کے جساں نوں تازگی
خوشیاں ہزار بخشدا روضہ حضورؐ دا

نوری فرشتے منگ دے مڑ مڑ کے حاضری
کیسا وقار بخشدا روضہ حضورؐ دا

کردا اے پیش ہر کوئی ڈالی درود دی
چاہت دے ہار بخشدا روضہ حضورؐ دا

منگدا اے جیہڑا پہنچ کے اوتھے شفاعتاں
اُس نوں حصار بخشدا روضہ حضورؐ دا

قربت نصیب ہوندی جس تھیں حضوؐر دی
دل نوں اوہ تار بخشدا روضہ حضوؐر دا

سورج دی جھولی پاوندا رشماں دی خیر اے
اس نوں نگار بخشدا روضہ حضوؐر دا

ہو کے بے حال جیہڑا وی چُمدا اے جالیاں
اُس نُوں بہار بخشدا، روضہ حضوؐر دا

رکھدا اے تاہنگ جیہڑا وی ہوون زیارتاں
اوہنوں ای پیار بخشدا روضہ حضوؐر دا

○

آپ دی رحمت میرے آقا دیوے گھر گھر دستک
جنھے دل دی باری کھولی پہنچے اوہنوں ٹھنڈک

جیہڑے آپ دے بردے اوہ نہ غیر تے در تے جاندے
تکن جے اوہ غیراں دے دل ایہہ اوہناں دی ہتک

چُماں جالی روضے والی سینے ٹھنڈاں پاواں
ایس نمانے تائیں آقا سدّو گے تسیں کد تک

آپ دی اُلفت چاہواں ئیں تے جاں توں پیارے آقا
دنیا والی دولت میتھوں دور ای رکھو بے شک

جھات کرم دی پاؤ آقا ہن تے اس دے اُتّے
سہہ نئیں سکدا ہور جدائی دل میرا اے بالک

زندہ کیتیاں آپؐ نے آن کے سبھ قدراں انسانی
اُچے ہو گئے لوک اوہ جیہڑے بیٹھے آپؐ دی بیٹھک

دِنیا دے سلطان نیں سارے آپؐ دے در دے منگتے
غزنی دا محمود اے بھاویں ہندوستان دا ایبک

آپؐ دے پیار دی مثل نہ لبھے میرے آقا مدنی
ساری دنیا مل جاوے تے فیر نیں اسدا پاسک

اوس براق نوں شاناں ملیاں جس تے بیٹھے آقا
اسماناں سِر نیویں کیتے کھول کے اپنے پھاٹک

○

طالب آں مغفرت دا خیرالانام آقا
پاوے قرار دل دا تہاڈا غلام آقا

ہر اک دی رہبری جو کردا روے ہمیشہ
دنیا نوں بخشیا اے جنت نظام آقا

جھولی مری بھرو ہن رحمت دا خیر پا کے
ہویا اے فیض تہاڈا ہر پاسے عام آقا

گلشن مرے تے ہووے اپنی کرم دی بارش
پیندا رواں ہمیشہ راحت دے جام آقا

مقصد اے زندگی دا روضے دی دید ہووے
بیٹھا واں کر کے میں وی ایہہ التزام آقا

نکھرے صبا دے تیور سنورے فضا دے منظر
تہاڈے ای آیاں ہوئے سبھ خوش خرام آقا

لفظاں دے وچ شکوہ اے انداز وی شگفتہ
دنیا دلاں دی بدلے تہاڈا کلام آقا

اوہ حرف معتبر نیں ساڈوں عطا جو کیتے
کرنی اے رہنمائی اوہناں مدام آقا

فیر اپنے بختاں اُتّے نجمیؔ وی ہووے نازاں
قدماں چہ تھاں جے دیون میرے امام آقا

○

آپؐ آئے تے میرے آقا رحمت دا پُھل کھِڑیا
شرک ہنیرا دور چا ہویا وحدت دا پُھل کھِڑیا

باادباں نوں ملیاں تھاواں آپ دی بیٹھک اندر
باادباں نے راحت پائی چاہت دا پُھل کھِڑیا

آپؐ دے ناں دا کلمہ پڑھدے بھاویں ماراں کھاندے
عشق بلالی بُوٹے اُتّے اُلفت دا پُھل کھِڑیا

صدق صفا دیاں مہکاں ونڈیاں آپؐ نے دنیا اُتّے
اُچیاں سُچیاں شاناں والا بعثت دا پُھل کھڑیا

آپؐ دے خدمت گاراں اپنے سکیاں توں چھڈ دتّا
آپؐ دی صحبت لیکھ چا بدلے شفقت دا پُھل کھڑیا

دنیا سی اِک تپدا صحرا آپؐ نے کرم کمائے
گلشن گلشن بدلن والا سیرت دا پُھل کھڑیا

میںنوں فخر محمدؐ عربی میرے آقا مولا
آپؐ دا دامن پھڑیا میری قسمت دا پُھل کھڑیا

آپؐ دے پیدا ہوون تے رب پُتّر سبھ نوں دتے
عرش فرش تے جشن منایا عظمت دا پُھل کھڑیا

توں وی چک کے ٹُرنا ایں مرادھروں دا ای بُجھی
جد دا تیرے دل وچ سوہنا رحمت دا پُھل کھڑیا

○

آپؐ دے آیاں کُھل گئے حلقے ظلم دیاں زنجیراں دے
آپؐ نے پائی جھات تے ہو گئے رنگ سوہنے تصویراں دے

آپؐ دا سوہنا اُسوہ آقا میل دلاں دا دھوندا اے
دُور کرے ایہہ غم دلدر میرے جیئے دلگیراں دے

آپؐ تے اپنے نال صحابہ کرؓ دے سوچ وچاراں سن
آپؐ تے آکھے من لیندے سن اپنے عام مشیراں دے

آپؐ نے دسیا سانوں آکے جیون کیویں کٹنا اے
حق دی خاطر پتھر کھاکے وارچہ سہہ کے تیراں دے

آپؐ نے جیہڑا نور ہدایت جگ دے اُتّے ونڈیا اے
ہر پاسے نیں چرچے اج دی اوہدیاں ای تنویراں دے

آپؐ دی نظر سولی پاروں ملے حقیقت سفنے نوں
آپؐ دے کرم دی بارش ہووے درشن کراں تعبیراں دے

آپؐ دے پاک لعاب دے اندر رب شفاواں رکھیاں سن
عجب کرشمے ویکھے دنیا اُوس دیاں تاثیراں دے

آپؐ دی رحمت خاص دا سایہ ہووے دل دے بُوٹے تے
ایہدے اُتّے پھُل پھل لگن آقا کجھ تدبیراں دے

آپؐ دے دَر توں میرے آقا پیار سنیہڑا آوے ہن
سُتے ہوئے بھاگ چہ جاگن نجمیؔ جئے فقیراں دے

جان اوہناں توں واراں جیہڑے جاں توں ودھ نیں پیارے
ناں جنھاں دا لے کے میں سبھ وگڑے کم سنوارے

آپؐ نے اپنی دانائی نال روکے خون خرابے
ہولی عمرے کر دتے کئی آپؐ نے فیصلے بھارے

رب دے گھر نوں پاک چہ کیتا توڑ دتے بت سارے
نفرت والے کنڈے چگ کے پیار دے پھُل کھلارے

آپؐ دے حُسن دے جلوے آقا ہر تھاں نور پئے ونڈن
دھوڑ اے آپؐ دے قدماں دی اسماناں دے تارے

میں ایہہ چاہواں میریاں چپّاں کرن وظیفہ تہاڈا
میں بولاں تے آپؐ دا اُسوہ آقا جھلکاں مارے

ڈالی ڈالی پتہ پتہ آپؐ دی نعت اے پڑھ دا
نال ہجر دے سُکے رُکھ پئے روندے پاک دوارے

دل میرے دی مرضی آقا ویکھے اوہ اوہ تھاواں
آپؐ نے جتھے رہ کے اپنے گھڑیاں پَل گزارے

اوہ صحرا تے ٹیلے وی نیں سوہنے کرماں والے
جتھے رکیاں آن بہاراں، اپنے دل چا ہارے

جنّت توں وی سوہنی تھاں اوہ نام مدینہ جیدا
اِذن ملے تے نجمیؔ ویکھے اس دے روپ نظارے

○

منگنے توں پہلاں آقا بھر دیندے جھولیاں
آپؐ جیہا کوئی وی نہ سبھے گُھٹاں پھولیاں

دل تے زبان کیہا مل کے درُود جدوں
انج لگا جویں کِسے مشریاں گھولیاں

ناں لے کے آپؐ دا جو ٹھلیاں نیں بیڑیاں
ہڑھ بھاویں کِنّے آئے اوہ نہ کدی ڈولیاں

آپؐ دی غلامی دا جنھاں لڑ پھڑیا
اوہناں نیں ای رحمتاں تھیں بھریاں نیں جھولیاں

مینوں وی بلاؤ ہن کرو چہ نوازشاں
جاندے نیں نصیباں والے بن بن ٹولیاں

دِنے راتیں آقا تہاڈا ناں جیہڑے جپدے
اوہناں دیاں نیکیاں کتھے جان تولیاں

میرے اُتّے کرو ہن پیار دیاں بارشاں
مینوں وی سکھا دیو و پیار دیاں بولیاں

من لیا اوہناں تہاڈی ہر اِک بات نوں
رکھیاں نیں دلاں دیاں جنھاں اکھاں کھولیاں

پیار خوشبوواں ہون ساہواں وچ رچیاں
آکھاں جا سلام روضے نال ہمجولیاں

مرے دل وچ اے ناں تہاڈا جویں خوشبو گلاب اندر
سراپا آپؐ دا لکھیا خدا نے خود کتاب اندر

اجالے دی طلب جس نوں اوہ اُسوہ آپؐ دا ویکھے
ہمیشہ خود نوں پاوے گا اوہ رحمت دے سحاب اندر

جہالت دے نشاں سارے مدھولے ہیٹھ پیراں دے
کہیا سبھناں دے سانویں ایہہ تساں اپنے خطاب اندر

جبر دے سارے شملے ای زمین اُتے سی آ ڈگے
قدم تہاڈا جدوں آیا مرے آقا رکاب اندر

مرے آقا دی سیرت نقیں جیہڑے وی پیار کر دے نیں
اوہناں دے نام محشر نوں کدوں اونے حساب اندر

محبت دا اخوت دا سبق دتا تُساں آکے
ایہہ دنیا آپ توں پہلاں سی نفرت دے عذاب اندر

نظر ہووے کرم دی ہن ملے راحت مرے دل نوں
نصیب اگڑن مرے آقا پھراں نہ اضطراب اندر

مرے جیون دیاں راہواں بڑا بے چین کیتا اے
حقیقت دا پتہ دسو بھٹکنا واں میں خواب اندر

ترسدا اے پیا نجمیؔ بلاوا ہن تے آ جاوے
عمر ساری گزر جاوے نہ دنیا دے سراب اندر

⊙

پیار نبیؐ نئیں جیکر سانوں قبلہ سدّھا کریئے
اُسوہ پاک نبیؐ دا لے کے وانگ شناور تریئے

دعویٰ ای نہ پیار دا کریئے نال دلیل وی دیئے
اپنی وچ حیاتی آپؐ دی سیرت دا رنگ بھریئے

چاہت والا چنبہ کھڑکے ہووے دون سوایا
روضے دے ول اُڈ دی جاتوں نی نیناں دیئے پریئے

فراغ شہر مدینے دی گل چھڑ پئی محفل اندر
فراغ اپنی بے وسی تے ہو کے ہاواں بھریئے

خوش بختاں وچ ساڈا ناواں خورے کد تک آوے
آقا ایہہ محرومی والا سیک کدوں تک جریئے

آپؐ دے پیار دا بال کے دیوا پگ پگ ٹردے جائیے
تانگ اے ساڈے دل دی آقا وچ مدینے مریئے

جان توں ودھ کے پیاری رکھیئے آپ دی سوہنی سیرت
لکھاں ہوون بھاویں جاناں سبھ قربان چہ کریئے

توڑ کے سارے بُت ہن سٹیے، اپنے دل دے وچوں
آپؐ دے در توں چانن لیئے نھیریاں توں نہ ڈریئے

رُت آئی مُڑ حج دی نجمیؔ لوکی ٹردے جاندے
اسیں پئے اُنج ای محرومی دے پالیاں اندر ٹھریئے

○

میں تے منگاں ہر ویلے اوہ ٹھنڈیاں مدنی چھاواں
سبھناں اُتّے جنھّاں دیاں ہوون لُطف عطاواں

میریاں اکھیاں تائیں آقا اپنا درشن بخشو
دل جھلّا پیا کہیاں منگدا تہانتھوں پیار سخاواں

اوہو منظر ہولی ہولی سانوں نظر پئے آندے
جنھّاں دی دس پائی آپؐ نے بہہ کے وچ صحراواں

اللہ اللہ کریئے بے شک رب نہیں راضی ہوندا
نال خدا دے لیئے نہ جد آپؐ دا پیارا ناواں

ساری عمر گزاراں اپنی آپؐ دی یاد اچ آقا
موت دا وعدہ آوے تے میں آپؐ دی الفت پاواں

مینوں وی ہن سد لوؤ آقا اپنے پاک دوارے
جتھے قدم تساں سی رکھے میں چُمّاں اوہ تھاواں

آپ توں نور دی بھکھیا منگدے اسماناں دے تارے
چن سورج وی چھنّا لے کے منگدے پھرن ضیاواں

میرے دل وچ شوق عقیدت ٹھلّاں پایاں آقا
ہر ویلے بس ایہو چاہواں نعت میں تہاڈی گاواں

منگدا نہیں جے بخمی تہاتھوں دنیا والی دولت
ایہنوں بس کجھ نظاں جہ بخشو اپنے وچ گداواں

○

آپ نے آقا جدوں وکھائے پُھل نبوت والے
خوش بختاں نیں جھولی پائے پُھل اوہ دعوت والے

آپ دے سبھ صحابہ چمکن جیویں روشن تارے
آپ دا نور ہدایت لے کے سوہنی عادت والے

آپ دے ساویں بیٹھ کے اوہناں آپ نوں رج رج تکیا
دل دیاں اکھیاں وچ وسلئے پیاری صورت والے

ترن سو تیرہ مومن نکلے جوشِ ایمانی لے کے
پُھل ورسائے اوہناں اُتے رب نے نصرت والے

ساڈے اُتے انج حضوروں کرم دی بارش ہوئی
ساڈے لئی جا رب توں منگے پُھل شفاعت والے

آپؐ دا ذکر کراں تے میری رہندی اے روح زندہ
ایسے لئی مہکائے نیں ایں پھُل ایہہ مدحت والے

شامِ عمر دی ڈھل چلی اے پیارے مدنی آقا
اِک واری تے بخش دیوو چا پھُل زیارت والے

تحفہ ہار دروداں دا ایں لے کے آیا آقا
میرا تے سرمایہ ایہو پھُل عقیدت والے

جنّت توں ودھ طیبہ نگری بخشیؔ سوہنی لگدی
جتھّے بہہ کے ونڈے جاندے پھُل نیں رحمت والے

○

نال جنھاں دے آپؐ دی نسبت مینوں سوہنے لگدے
آپؐ دے قدماں دے وچ آئے ذرّے تارے لگدے

جنھاں راہواں اُتوں سوہنے کملی والے لنگھے
اوہناں ونڈ دے اج وی ویکھو اوہو رستے لگدے

ڈالی پاک دروداں والی جیہڑے لے کے جاندے
رب دی سونہہ جے سوہنے مینوں اوہ ہرکارے لگدے

وچ عرفات دے خیمہ میرا کس دن آقا لگنا
اُنج تے ہر ورہے ای سنیا اوتھے خیمے لگدے

ہر مومن دے دل دی ٹہنی پنگرے وچ مدینے
بھاگاں والے اوہ نیں جنھاں ہتھ نظارے لگدے

سارے حرف معطر ہو گئے جیہڑے وی میں لکھے
نعت نبیؐ دے مینوں ۔ سارے جملے مہکے لگدے

آس اُمید دے غنچے چٹکے نھیرے دور چا نستے
اپنے دلیں ودھدے مینوں پیار سویرے لگدے

ایہو میرے دل دی تاہنگ اے ایہو جین دا مقصد
آپؐ دے ہر تھاں ویکھاں آقاؐ جھنڈے اُچے لگدے

اوہدے دل دی وستی نجمیؔ جنت توں ودھ سوہنی
جیدے دل وچ ذکر نبیؐ دے ہر دم بوٹے لگدے

○

اجازت جے بخشو مراداں میں پاواں
مسافر بناں تے مدینے میں جاواں

میں ذرّہ واں بھاویں چمکنا واں فِر وی
ہدایت دے سورج توں لے کے ضیاواں

ہے ایمان میرا کھواں برملا میں
وسیلہ اے بخشش دا تہاڈا ای ناواں

ہے تہاڈے تصوّر دا اعجاز آقا
سدا سوہنے منظر نظر وِچ سجاواں

تکلّم اوہ تہاڈا تبسّم اوہ تہاڈا
تصوّر کراں جد بڑا حِظ اٹھاواں

بلاوو جے مینوں کدے کول اپنے
حسیں منظراں تھلیں میں دل نوں لبھاواں

میں دنیا دی دولت نوں ٹھوکر تے رکھاں
فقیری نوں اپنا وچھونا بناواں

تساں عام کیتا زمانے تے جیہڑا
اخوت دا پیغام سبھ نوں سناواں

سعادت جے بخشو کرے ناز نجمیؔ
میں روضے تے جاواں تے مُڑ کے نہ آواں

○

سچائی نوں بھال رہے سن حق دے کجھ متوالے
آپؐ نے بخشے اوہناں تائیں آ کے نور اجالے

اس دنیا نوں ہر اِک نعمت آپؐ دے صدقے لبھی
رب ایہہ تحفے بخشن والا آپؐ نے ونڈن والے

سبھ جھوٹھے دستور مٹائے آپؐ نے دنیا اُتوں
کیتے سوہنے قول مبارک ساڈے آن حوالے

بھائی چارہ عام چا کیتا شہر مدینے جا کے
پیار وسایا وچ دلاں دے پایا سوہنی چالے

اوہناں دی میں چاہت ڈِٹھی دون سوائی ہوندی
آپ دے نال عقیدت رکھدے آپؐ دے جو متوالے

بھیڑ دلاں دا مُک جاندا جے آپ نوں رہبر مِتھیے
سوہنے سوہنے منظر رہندے ہر دم آل دوالے

آپ آئے تے انساناں نے اپنی ذات پچھاتی
آپ دی چاہت دور چہ کیتے سبھ دی روح دے پالے

آپ نے آقا پھیلائے نیں ہر تھاں نور سویرے
عالم عالم آپ دی رحمت ہر سو آپ دے ہالے

آپ نے آقا وحدت والا ایسا پھُل کھڑایا
جیدی سبھ توں خوشبو سوہنی جیدے رنگ نرالے

○

مہر محبت آپؐ توں منگدے سارے غم دے مارے
غم دلدر ساڈے دل دے دور کرو چہ سارے

خوشیاں دا پیغام چہ گھلّو طیبہ نگری دوّں
ساڈی جھولی دے وچ پاؤ پھل کجھ پیارے پیارے

سبھ لوکاں دا ربّ دے تائیں آپؐ نے میل کرایا
آپؐ توں پہلاں پھر دے پئے سن لوکی مارے مارے

ورق ورق قرآن دا آقا آپؐ دی عظمت دسّے
آپؐ دیاں تعریفاں کردے ڈِٹھّے نیں سبھ پارے

رات دے پچھلے پہریں اُٹھ کے یاد کراں جد تہانوں
سرگھی دا اک تارا بھردا میرے نال ہنگارے

چشمے اُبلے، پتھر بوٗلے، چن ہویا دو ٹوٹے
مٹھڑے کیتے کھوہ دلاں دے پہلے سن جو کھارے

نغماں دے میں بوٹے لاواں دل دے خون نیں سینچاں
آپؐ دی مہر محبّت دے نال بن گئے ایہہ شہ پارے

خوشیاں دا پیغام نہیں آیا طیبہ نگری وَلّوں
جاندے رہے نیں ہنجو میرے بن بن کے ہرکارے

رحمت دی برسات کرو چھ کملی والے آقا
دھونا چاہوے نجمیؔ وی ہن اپنے اوگن سارے

○

ملے معراج مینوں وی مدینہ جے بنے منزل
زیارت پا لواں جیکر تے سمجھو ہو گیا کامل

مخالف اے ہوا بھاویں میں ٹوراں گا سفینے نوں
کراں گا میں جے کجھ ہمت قریب آوے گا فر ساحل

حجازی دھوڑ لاواں گا عقیدت نال پلکاں تے
بڑا ای چین پاواں گا ملے گا جد مرا حاصل

محبت دی تے دولت میں اوہو پاندے ای ڈِٹھے نیں
نہ دل چوں پیار نوں کڈھن نہ ہوون جو کدے غافل

مدینے دی فضا دا اِک عجب ایہہ معجزہ تکیا
کہ اوتھے جا کے پتھر وی محبت دے ہوئے قائل

نہ اوہنوں خوف دوزخ دا جیہڑا آقا دا بردہ اے
روے اوہ شاد ہر ویلے نہ ہووے اوہ کدے بے دل

نگاہواں نوں وکھا دیوو سویرے زندگانی دے
کرو اس آس نوں پورا کرو آسان ایہہ مشکل

کراں گا ناز قسمت تے مدینے شہر جاواں گا
بھراں گا جام چاہت دے سجاواں گا جدوں محفل

دلاں دے کھیت نوں آقا ملن زرخیزیاں اُس دم
مدینے توں نیں ٹُر پیندے کرم دے جس گھڑی بادل

آپؐ دے سُچّے بول نیں آقا راحت دا پیغام
فیض جنھاں توں خلقت ساری لیندی پئی اے عام

عزّت والے حرمت والے آپؐ دے سارے ناں
سُکھ دا چانن ونڈ دے پئے نیں صبح ہووے یا شام

آپؐ آئے تے نِگھّے ہو گئے جُثّے ٹھنڈے ٹھار
آپؐ آئے تے جگ نے پایا آقا چین آرام

سبھ دیاں خیراں چاہون والے میرے نیں لج پال
ہر بندے تے میرے آقا آپؐ دے نیں اکرام

آپؐ نے آکے اس دنیا دی بدلی اے تقدیر
آپؐ دے روپ اِچ ربّ تعالیٰ نے بخشیا خوب انعام

اس دنیا لئی رحمت آقا آپؐ دے سبھ اوصاف
اس دنیا لئی پیار وظیفہ آپؐ دا سوہنا نام

آپؐ دی سنت اُتے چلنا بن جاوے معمول
اُس دی برکت دور کرے گی سارے ای آلام

آپؐ دی رحمت سبھ دے اُتے ویکھی نہیں تفریق
آپؐ دی رحمت سبھناں اُتے رہنی اینج مدام

آپؐ دے اُسوہ پاک توں آقا جیہڑا بندہ دور
نجمیؔ دا ایمان اے پکا اوہدی اُلفت خام

○

مرے دل نوں قرار آوے سلام آکھاں درود آکھاں
حیاتی وچ نکھار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

شفا بخشو، ضیا بخشو، دلاں دے عیب دھو دیوو
ہدایت دی پھہار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

دروداں دے جدوں تحفے کراں میں پیش آقا نوں
شفاعت دی پکار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

نظر وچ میں سموواں گا نظارے سبز گنبد دے
پیار آوے بہار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

تری بخشش پئے منگدے نیں ملائک آسماناں تے
آواز ایہہ پُروقار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

ہیں دولت عجز دی پائی ایہہ تہاڈی خاص رحمت اے
طبع وچ انکسار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

کراں سک دی جدوں ڈالی ادب تھیں پیش آقا نوں
مرے مولا نوں پیار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

دلاں نوں چین دیندی اے جیہڑی آکے مدینے چوں
ہوا اوہ مہکبار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

ادب دے سبھ تقاضے میں کراں پورے مرے آقا
محبت دا شعار آوے سلام آکھاں درود آکھاں

○

آپ دے آیاں میرے آقا سوہنے موسم ہوئے
آپ نے نور ہدایت ونڈیا روشن عالم ہوئے

آپ دی نظر سوّلی پاروں دلاں دی دنیا بدلی
آپ دے تکیاں کھنگر جئے پل وچ ریشم ہوئے

آپ دا رنگ ای غالب آیا سبھ رنگاں دے اُتّے
سبھ نبیاں دے میرے آقا آپ ای خاتم ہوئے

آپ نے دِتّی نویں حیاتی مویاں مکیاں تائیں
آپ دا آکھا منّن والے سبھ توں اکرم ہوئے

آپ دا دیکھیا ورتارا تے آپ دے جانی دشمن
اپنیاں سبھ کرتوتاں اُتّے آپے نادم ہوئے

کفر مٹایا دنیا اُتوں آپؐ نے ماحی بن کے
اُمّی بن کے جگ وچ آئے آپؐ معلّم ہوئے

وچ مدینے رہ کے ویکھن جنگ دے منظر ساڈیں
ایہہ توفیقاں اوہناں نوں جو آپؐ دے خادم ہوئے

میرے آقا سبھ دیاں ایسراں بدلیاں نیں تاثیراں
ملک عرب دے ذرّے چمکے اختر انجم ہوئے

اوہدا ای ایمان مکمل میں تے نجمیؔ جاناں
آپؐ دی چاہت جہدے دل وچ سبھ تھیں محکم ہوئے

○

نظارے سی عجب جیہڑے وکھائے آپؐ نے آقا
ہنیرے کفر دے سارے ہٹائے آپؐ نے آقا

کدوں آدن حساباں وچ کرم جو آپؐ نے کیتے
دلاں دے شہر الفت نال سجائے آپؐ نے آقا

معطّر کر دوے روح نوں وظیفہ آپؐ دے ناں دا
مری بخشش دے کئی بہانے بنائے آپؐ نے آقا

بلالی بانگ سن کے پئے فرشتے مست ہوندے نیں
غلاماں نوں ایہہ رُتبے وی دوائے آپؐ نے آقا

زمانے دی بھلائی میں سدا چاہواں کہ میلوں وی
ایہہ منگن دے سلیقے سبھ سکھائے آپؐ نے آقا

سوالی ساری دنیا اے تسیں گل دے سہارے او
سخاوت دے ایہہ بدّل وی وسائے آپؐ نے آقا

محبّت دے سلیقے وی اخوّت دے طریقے وی
زہے قسمت کہ اُمّت نوں سکھائے آپؐ نے آقا

ایہہ تحفے سبھ سخاوت دے شفاعت دے شریعت دے
ایہہ ساڈے واسطے رب توں اِئی پائے آپؐ نے آقا

پیئے سی سبھ دی عقلاں تے جیہڑے پردے جہالت دے
ہدایت دی ضیا دے کے اُٹھائے آپؐ نے آقا

○

حسن سراپا آپ دا ہووے رج رج ویکھن اکھاں
قسمت جیکر ساتھ دووے تے دید دا شربت چکھاں

آپ دے پیار دا کھڑیا بوٹا کدے وی نہ کملاوے
ذکر دا ایہنوں پانی دیواں ہر دم سانبھ کے رکھاں

آپ دی رحمت برکت دے نال سارے منظر سوہنے
اس دھرتی توں عرشاں توڑیں آپ دیاں نیں دکھاں

میرے آقا سوہنے دا جو چھڈے ——— پاک دوارا
اس دنیا وچ رُل جاندا اے اوہ تے وانگوں ککھاں

مدنی شہر دا کوئی جے آکے مینوں حال سناوے
کول بٹھاواں اوہناں اپنے اوہدے مونہہ ول تکاں

گھل دیوو ہن کوئی سینہڑا اکھیاں تاڑے لگیاں
بختاں ہیٹھا ہیں ای پچھے لوک تے جاندے لکھاں

حشر دیہاڑے دیکھن والا ہونا اے اوہ منظر
میرے جہیاں دیاں احمدؔ ہبرور جدوں کرن گے پکھاں

○

مردہ دلاں نوں آپؐ ای دیندے نیں زندگی
جاندے نیں نیم جان تے پاندے نیں تازگی

سایہ فگن اے آپؐ دی رحمت جہان تے
میرے حضورؐ آپؐ نیں دنیا لئی روشنی

آئے تسیں تے صبح دا آغاز ہو گیا
بخشی تساں ای آن کے سانوں ایہہ آگہی

آکے جدوں حضورؐ دی رحمت نے ڈھانپیا
وگڑے نصیب بن گئے لوکاں دے اُس گھڑی

منگیاں دعاواں آپؐ نے دشمن دے واسطے
خاصہ سی ایہہ تے آپؐ دا رحمت سی آپؐ دی

دنیا دی ہو کے رہ گئی اُمّت جناب دی
اُسوہ بُھلا کے آپ دا پھردی اے بھٹکدی

اپنا خدا بنا کے جو دولت نوں پوجدے
آئے گی راس کس طراں اوہناں نوں راستی

سینہ فگار کر گئے دنیا دے حادثے
بردہ اے تہاڈا وِلکدا منگدا اے آشتی

رکھدا اے تاہنگ دل مرا آقا بہار دی
جھولی چہ میری پا دیو طیبہ دی دلکشی

○

خوشبو دا سلسلہ اے بعثت حضورؐ دی
منزل دا راستا اے سیرت حضورؐ دی

اک چشمہ التفا دا دنیا دے واسطے
پھیلی جو وچ فضا اے نکہت حضورؐ دی

رکھدے شعور جیہڑے رکھدے یقین اوہ
رحمت دی اک ردا اے سنّت حضورؐ دی

دیندی قرار جیہڑی لاہندی بخار اے
اوہ پیار دی ہوا اے اُلفت حضورؐ دی

راحت دلاں لئی تے جاناں لئی شفا
روحاں لئی غذا اے چاہت حضورؐ دی

بستر اے بوریا تے کھانا اے نان جو
ایہہ فقر تے غنا اے عادت حضورؐ دی

دل نوں جدوں ستاون دنیا دے حادثے
دیندی فر حوصلہ اے رحمت حضورؐ دی

اِک بے مثال خدا دے شہکار بے نظیر
اِک نور اے ضیا اے صورت حضورؐ دی

دیندی اے چین دل نوں بس نعت مصطفٰےؐ
میرے لئی شفا اے مدحت حضورؐ دی

منزل جے کر پانی اے توں رہبر نوں نہ چھڈیں
نبیاں دے سردار محمدؐ سرور نوں نہ چھڈیں

منظر پاک مدینے دا توں اکھیاں وچ وساویں
آخر دم تک فر اس سوہنے منظر نوں نہ چھڈیں

سوہنا اُسوہ کول اے تیرے ایہدی خوشبو تائیں
اپنے دل نوں مہکائیں ایس عنبر نوں نہ چھڈیں

پاک نبیؐ دی یاد ہمیشہ اپنے دل وچ رکھیں
دور غماں توں رہنا تے اس لشکر نوں نہ چھڈیں

ہر شے اپنے محور دے ای گھمدی چار چفیرے
تیرا محور روضہ انور محور نوں نہ چھڈیں

جے پینے ای جام محبّت جے پانی اے اُلفت
ہر شے چھڈ دیئیں رحمت دے اس پیکر نوں نہ چھڈیں

جیکر اپنے گلشن دی توں چاہنا ایں شادابی
طاہر، اطہر خلق دے مالک مظہر نوں نہ چھڈیں

طیبہ دے بازار نیں سوہنے سوہنیاں اوہدیاں گلیاں
اوتھوں نور ہدایت ملدا اُس در نوں نہ چھڈیں

ہر بہتر توں بہتر بن کے اس دنیا تے آئے
دل دے وچ وسائیں نجمیؔ بہتر نوں نہ چھڈیں

○

کرا کے دید روضے دی مکاؤ بے قراری نوں
میں لاواں نال سینے دے تے چماں جالی پیاری نوں

کرم دی جھات چہ پاؤ مرے آقا مرے مولا
بڑی اے لوڑ رحمت دی مرے دل دی کیاری نوں

عنایت آپ دی سمجھاں ہدایت آپ دی جاناں
سلیقہ نعت آکھن دا جے اوندا اے لکھاری نوں

گھڑی معراج دی آئی مرے محبوب نوں لے آ
سجا کے عرش مولا نے حکم کیتا سواری نوں

مرے آقا نوں بھاندی سی حلیمی وی کریمی دی
کہیا سانوں وی تھاں دیو د طبع وچ انکساری نوں

جے سرپایا اے مرے کولوں ادب تھیں پیش کرناواں
دو و قدماں چہ تھاں آقا مری چاہت دی کھاری نوں

نبیؐ جی پیار تہاڈا ای اصل وچ روح مومن دی
عطا ایہہ کر دیوو آقا مری جندڑی وچاری نوں

کویں لفظاں چہ آوے گی حقیقت اس محبت دی
لہا کے پوش جس اپنا نبھایا اپنی یاری نوں

سخاوت دے عجب دیکھے نظارے وچ مدینے دے
کہ سوچاں توں سوا ملیا ہے اوتھے ہر بھکاری نوں

○

سنبھالے نیم جاناں نوں مرے آقا دی رحمت ای
دوے قوّت ایماناں نوں مرے آقا دی سنّت ای

مرے آقا خدائی نوں حقیقت دا سبق دتا
کرے سایہ زمانے تے مرے آقا دی شفقت ای

صداقت دے دیانت دے شرافت دے نشاں جتھے
نظر آون چمک اُٹھدی مرے آقا دی صورت ای

فقط اس نور دا پرتو زمانے نوں کرے روشن
جہالت دور کردی اے مرے آقا دی سیرت ای

بڑے ای بختاں والے نیں جیہڑے دیدار کر دے نیں
نرالا شان رکھدی اے مرے آقا دی جنت ای

اوہدا ایمان کامل اے اوہدی ای راہ بندی اے
سمیٹی اے جیدے دل نے مرے آقا دی چاہت ای

گناہواں دے سمندر وچ پئے لوکی رڑے جاندے
خدا دے قہر نوں روکے مرے آقا دی برکت ای

تڑپ اے بے قراری اے کراں دیدار روضے دا
دوے گی چین مینوں تے مرے آقا دی قربت ای

بہاراں دی کدوں صورت بھلا ویکھی زمانے نے
دکھایا حسن ایہناں دا مرے آقا دی نکہت ای

ساوے رستے انھے سن آپ دے آن توں پہلاں
لوگ گونگے تھتھے سن آپ دے آن توں پہلاں

پیچ نوں عزتاں شاناں سبھ آپ نے دتیاں آ کے
اُچے جھوٹھ دے شملے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے آ کے دھیاں نوں رُتبے اُچے بخشے
زندہ بچیاں دبدے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ دے پیار دا صدقہ ای سانوں ہر شے لبھی
لوک جیوندے مردے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے کیتے سبھ پاسے نور دے چشمے جاری
گھر دے راج ہنیرے سن آپ دے آن توں پہلاں

پیار سلیقے آپ نے ای دنیا نوں سکھلائے
نفرت وچ سبھ پلدے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے بخشی لوکاں نوں آزادی دی دولت
بازاراں وچ وکدے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ دے آیاں لبھی اے پھُلاں نوں سردی
سر کڈھویں سبھ کنڈے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے دسیا لوکاں نوں رب اے کیہڑا تہاڈا
ہر شے نوں رب مندے سن آپ دے آن توں پہلاں

○

رحمت دے ہڑھ وگدے نیں شہر نبیؐ دے اندر
ہر رنگ دے پھُل کھِڑ دے نیں شہر نبیؐ دے اندر

درس ہدایت لبھدا اے اوتھوں سبھناں تائیں
نس نس لوکی جاندے نیں شہر نبی دے اندر

پورنے ہوندے دل دے چا آپؐ دے دَر تے جا کے
نور دے جلوے پھیلے نیں شہر نبیؐ دے اندر

ونڈی جاوے اوتھے ای دولت چاہت والی
سبھ دے لیکھ سنور دے نیں شہر نبیؐ دے اندر

کون بھلا کر سکدا اے شہر نبیؐ دیاں ریساں
عرش توں نوری آندے نیں شہر نبیؐ دے اندر

بُھل کے اپنے دُکھاں توں لوک نیں راحت پاندے
لُطف دے بدّل وردھدے نیں شہر نبیؐ دے اندر

اوتھے آن ہواواں وی نال ادب دے چلّن
لہجے سبھ دے مِٹھّے نیں شہر نبیؐ دے اندر

اوسے درتوں بخشش دا مِلدا اے پروانہ
سبھ دے اَوگن دھپدے نیں شہر نبیؐ دے اندر

نال خوشی ہن اوہناں دے پیر نیئیں تھلّے ٹکدے
بخمیؔ جیہڑے چلّے نیں شہر نبیؐ دے اندر

○

دل چاہندا اے کم ایہہ چنگا کر دے رہیے
آپ دا سوہنا اسم مبارک جپدے رہیے

آپ دیاں جد ہوون باتاں میرے آقا
کرکے اپنا ذہن کشادہ سُندے رہیے

آ جاوے گا اوڑک اِک دن بیب قرینہ
رہبر منتھ کے آپ نوں جیکر ٹردے رہیے

آپ نے بالی جیہڑی لاٹ ہدایت والی
اوہدے نور تھیں دامن اپنا بھردے رہیے

فخر کراں جے لوکی آپ دا منگتا آکھن
آپ دے دَر توں جو کجھ ملدا لیندے رہیے

دید دا مرکز دنیا دے وچ شہر مدینہ
اذن ملے جے آپؐ دا اوتھے جاندے رہیے

آپؐ دیاں فرماناں ای مہکایا عالم
آپؐ دی ہر اک بات حوالہ مندے رہیے

ہر منگتے نوں خیر اے ملدی آپؐ دے درتوں
دل دی مرضی آپؐ دے در تے بیٹھے رہیے

بزم سجا کے پیار دی نجمیؔ رات دنے بس
کملی والے آقا دے گُن گاندے رہیے

ساہواں اندر نال عقیدت پھُل مہکائی رکھنا
وِچ دلاں دے عشق نبیؐ دی جوت جگائی رکھنا

آپؐ دا ذکر کرے تے فِر ای رہندہ اے دل زندہ
ذکر کرن دی عادت دل وِچ ہر دم پائی رکھنا

آپؐ دے پاک وسیلے ہونی ساڈی سبھ دی بخشش
شہر مدینے ولیں اپنیاں اکھیاں لائی رکھنا

آپؐ دا اُسوہ پاک اپڑائے منزل اُتّے ساہنوں
اِس تے چلنا اپنا ہُن معمول بنائی رکھنا

حُبّ نبیؐ دی کول اے جس دے اوہدے لیکھ نیں جاگے
ایہہ محبت والی بھٹھی ہر دم تائی رکھنا

بُجھ نہ جاوے کدرے دل چوں لاٹ ہدایت والی
ہر طوفان دے ساہویں حق دا دیپ جلائی رکھنا

صلِ اللہ دے سوہنے پُھل نیں دین ایمان دا حاصل
ایہناں سوہنیاں پُھلاں تائیں سانجھ سوائی رکھنا

آپ دی رحمت دے صدقے ای اوگن سارے ڈھینے
امیداں دی گٹھڑی ہر دم سر تے چائی رکھنا

یاداں والے لمبو لا کے دل دے اندر نجمی
پلکاں اُتے اتھراں دے کجھ چن سجائی رکھنا

٥

میرے دل دے دُکھ اُتے وی پتّر ساوے آون
طیبہ نگری ولوں مینوں پیار بلاوے آون

رحمت والے ساحل اُتے پہنچے پیار سفینہ
چمکے میرے لیکھاں والا سورج وانگ نگینہ

جاگے میری کھوٹی قسمت لگّن ہتھ خزانے
شہر مدینے جاون دے ہن جیکر بنن بہانے

اُس دھرتی دے صدقے مینوں عزّتاں شرفاں لبھّن
اُس دھرتی تے میرے دن تے میریاں راتاں لنگھن

ساہواں وِچ وساواں مہکاں جاواں جد مدینے
اُس دھرتی دا اِک اِک منظر نقش کراں میں سینے

میرے جیون دی ہر حسرت فیر ای پوری ہووے
اوس مقدس مٹی نال جے میری مٹی لگے

بہہ کے سوہنے حرم دے سایے نور اچ نہاتا جاواں
لوڑاں تھوڑاں مُک جاون سبھ اینی رحمت پاواں

بُھل جاوے مینوں ہر شے جدمیں باب کرم دا ویکھاں
گنبد خضریٰ نظر پوے تے رج رج اوس نوں تکاں

میں دربار نبیؐ دے جا کے کردا رہواں تلاوت
سک دی ڈالی بیلش کراں تے پاواں نجمیؔ راحت

○

نور دا پیکر روشن مکھڑا
دل دا محور روشن مکھڑا

دید لئی ترسے دنیا ساری
پاک معطر روشن مکھڑا

سُتے بھاگ جگاون والا
پیار دا مظہر روشن مکھڑا

سبھ نوں راحت دیون والا
لُطف سراسر روشن مکھڑا

چین دلاں دا بن کے آیا
مہر منوّر روشن مکھڑا

خلق دی خوشبو ہر تھاں ونڈے
شان مدثر روشن مکھڑا

ساڈا سبھ دا سچا ہادی
اکمل رہبر روشن مکھڑا

جیدے ہتھ اے سبھ مختاری
شافع محشر روشن مکھڑا

کوئی نہیں جس دا ثانی نجمیؔ
برتر، بہتر روشن مکھڑا

○

جنہاں کول اے نور ہدایت اوہو رہن گے زندہ
جنہاں اُتے کرم عنایت اوہو رہن گے زندہ

وچ دعاواں آپؐ دا آقا پاک کے پاک وسیلہ
جو چمکاون اپنی قسمت اوہو رہن گے زندہ

اپنی موتے مر جاون گے سبھ باطل نظریے
جنہاں کول اے آپؐ دی سیرت اوہو رہن گے زندہ

آپؐ نوں اپنا رہبر من کے کملی والے آقا
جیہڑے آپؐ دی کرن اطاعت اوہو رہن گے زندہ

لے کے تاہنگاں دید دیاں تے چانئیں قدم اٹھا کے
طیبہ دل جو کرن مسافت اوہو رہن گے زندہ

صلی اللہ دا ورد پکاندے سُن کے آپؐ دا ناواں
آپؐ دی جیہڑے کر دے مدحت اوہو رہن گے زندہ

سدھیاں راہواں پاگئے جنہاں کلمہ آپؐ دا پڑھیا
جنہاں کول اے آپؐ دی چاہت اوہو رہن گے زندہ

آپؐ دی کملی دا سایہ ای چین دلاں نوں بخشے
جنہاں پائی آپؐ دی رحمت اوہو رہن گے زندہ

دین اسلام دی راہے اپنا وار کے سبھ کجھ نجمیؔ
پیندے جیہڑے جام شہادت اوہو رہن گے زندہ

○

ایہہ گل آقا سارے جانن
چار چفیرے آپؐ دا چانن

روشن ہویا ہر اک گوشہ
آقا آپؐ دے نور دا صدقہ

شہر مدینہ دیوے راحت
وَنڈی جاوے اوتھے چاہت

ایسراں ہیں ہن ہوواں نیڑے
وچ مدینے لاواں ڈیرے

آپؐ دی چوکھٹ پیاری لبھے
خوشیاں دی سرداری لبھے

آپ دا ناں میں ہر دم جپّاں
ذکر کراں تے مول نہ تھکّاں

میرے لئی تے چین سہارے
آپ دے مٹھڑے بول نیں پیارے

آپ دیاں جد یاداں آون
گلشن روح دا بنت مہکاون

آپ دی آقا چاہت پاوے
نجمیؔ دا دل راحت پاوے

○

ساڈا آقا مولا ماہی
قول عمل وچ سچا ماہی

سبھناں دے اوہ حال دا محرم
سبھناں دا اوہ سانجھا ماہی

وچ مدینے بہہ کے سبھ وچ
نور خزانے ونڈ دا ماہی

کھا کے پتھر وی دے دعاواں
کیتے نہ انج دا تکیا ماہی

ونڈن دے لئی نور ہدایت
جگ تے آیا پیارا ماہی

سبھ توں اعلیٰ سبھ توں بالا
سوہنا کملی والا ماہی

چار چفیرے رحمت ونڈے
دیس عرب دا سوہنا ماہی

سوں دے عام چٹائی اُتے
عرش فرش دا لاڑا ماہی

کردا جہدیاں رب تعریفاں
اوہ اے نجمیؔ ساڈا ماہی

⊙

موتیاں وانگوں چمکن آقا آپؐ دیاں سبھ باتاں
علم خزانے ونڈن آقا آپؐ دیاں سبھ باتاں

مہر محبت پیار اخلاق دے پھلاں نال ایہہ سجیاں
خوشبوواں بھیں مہکن آقا آپؐ دیاں سبھ باتاں

جاناں لئی ایہہ راحت نیں تے ایماناں دا حاصل
شاد دلاں نوں رکھن آقا آپؐ دیاں سبھ باتاں

ہر اک روگ دا چارہ ایہو ساڈا انت سہارا
تن من کردیاں روشن آقا آپؐ دیاں سبھ باتاں

ایہناں دے وچ ڈھلکاں مارن رنگ حیاتی والے
پیار دا کھڑیا گلشن آقا آپؐ دیاں سبھ باتاں

بھٹکے لوکاں تائیں دسّن راہ ہدایت والی
سدھی راہ تے پاون آقا آپ دیاں سبھ باتاں

آپ دیاں جد سنیے باتاں عجب کیفیت ہوندی
سندیاں دل وچ آئرن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

سچّائی دیاں مہراں لایاں رب نے ایہناں اُتّے
اس دنیا لئی چانن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

ہر اک دور اچ ایہہ نیں سبھ لئی تازہ پُھلّاں وانگوں
نویاں ہر دم لگّن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

○

دنیا مرے نبیؐ دی رسالت دا معجزہ
عقبیٰ مرے نبیؐ دی شفاعت دا معجزہ

کلمے دا ورد کیتا سی مُٹھی چہ کنکراں
ایہہ سی مرے نبیؐ دی صداقت دا معجزہ

دُکھاں دے سُکّے تھن دی روندے فراق وِچ
دیکھو مرے نبیؐ دی رفاقت دا معجزہ

انگلی دے اِک اشارے تھئیں چن نوں سی توڑیا
ایہہ سی مرے نبیؐ دی نبوت دا معجزہ

پھیلی ایہہ جیہڑی ہر سو اخوّت دی روشنی
ایہہ وے مرے نبیؐ دی ہدایت دا معجزہ

ونڈا دا خدا اسے جیہڑیاں دنیا تے نعمتاں
ایہہ وے مرے نبیؐ دی سخاوت دا معجزہ

بھارے پئے کفار تے لشکر جو آپؐ دے
ایہہ سی مرے نبیؐ دی قیادت دا معجزہ

ہجرت دے ویلے سبھ دیاں دتیاں امانتاں
ایہہ سی مرے نبیؐ دی دیانت دا معجزہ

نجمیؔ ترے نصیب جو خوشیاں دے جام نیں
ایہہ وے ترے نبیؐ دی محبّت دا معجزہ

O

خوشبوواں نھلیں جگ مہکاون
چاہت والے جام پلاون

نور کھلارن نھیریاں اندر
منزل دی پئے راہ دکھاون

فیض اوہناں دا ہر تھاں جاری
نکّے وڈّے سارے پاون

سبھناں دے اوہ چارہ گر نیں
سُکھ ونڈن تے دُکھ مٹاون

نال غریباں اُٹھدے بہندے
اوہناں دا پئے مان ودھاون

اُچیاں سُچیاں شاناں والے
اوگن ہاراں نوں بخشاون

نال اشارے چن نوں توڑن
ڈبیا سورج موڑ لیاون

جاون جیہڑے پاک دوارے
خالی کدی نہ پرت کے آون

کرم کرن تے نجمیؔ ورگے
ذرّے نوں خورشید بناون

○

مندے حالیں پھر دے پئے آں نُور ہدایت دے دے
سچ آکھن تے سچ سنن دی سانوں عادت دے دے

آپ دے حکماں نوں ای منیے دلوں بجانوں سارے
سوہنے مدنی ماہی سانوں اس دی ہمّت دے دے

کر دلاں دے باغ شگفتہ اپنی رحمت تائیں
کملی والیا شاہا سانوں اپنی چاہت دے دے

ساڈا رہبر آپ دا اُسوہ ہووے ہر دم آقا
بھٹک نہ جائیے سانوں اپنا نور ہدایت دے دے

سچائی دا جیہڑا رستہ دسیا مدنی ماہی
اُس دے اُتّے ٹُر دے رہن دی سانوں طاقت دے دے

شہر مدینے بہہ کے جیہڑی وچ اصحاب دے ونڈی
ساڈوں وی اج اوہو آقا سانجھ اخوّت دے دے

رُلدے پئے آں دنیا دے وچ بُھل کے آپ دا اُسوہ
کر کے معاف خطاواں سبھّے پیار دی نعمت دے دے

بطحا دے وچ لگن ڈیرے ساڈے وی ہن آقا
جنّت نگری دی کجھ شاہا ساڈوں نکہت دے دے

آپ دی روشن سیرت اُتّے جیہڑی ٹورے اوہو
اک واری تے ساڈوں عالی شان قیادت دے دے

○

ہر دل اُتّے کرن حکومت سوہنیاں زلفاں والے
ونڈ دے پِتّے نیں پیار دی دولت سوہنیاں زلفاں والے

میرے دل دی ٹہنی اُتّے پُھل پُھل نئیں سی آندے
پوری کیتی دل دی حاجت سوہنیاں زلفاں والے

بھر دتّے نیں سینے سبھ دے خلق دی خشبو تائیں
جھولی پا کے نور ہدایت سوہنیاں زلفاں والے

دنیا سی اِک سڑدے بلدے پیاس دے صحرا وانگوں
اس دے اُتّے کیتی رحمت سوہنیاں زلفاں والے

کعبے دی تعمیر دے ویلے جھگڑا جس نبٹایا
اوہ سی آپ دی فہم فراست سوہنیاں زلفاں والے

کفر دا موسم ہر پاسے سی شرک نے سی اَت چائی
کیتی ساری دور جہالت سوہنیاں زلفاں والے

بچدے نیئں سی قطراں دے وچ نقش حیاتی والے
کیتی آ کے خاص عنایت سوہنیاں زلفاں والے

پتھراں دے نال زخمی کیتا جنھاں ظالم لوکاں
اوہناں دی پئے کرن حمایت سوہنیاں زلفاں والے

اکھیاں دے لئی نور نیں نجمی دل دے لئی نیں چانن
سبھناں اُتے کرن سخاوت سوہنیاں زلفاں والے

آپ دا رتبہ سبھ توں اعلیٰ ویکھن والا
آپ دا ہر اک قول نرالا منّن والا

سوہنے رب نے آپ نوں شان جو ارفع بخشی
بنیا نئیں پیمانہ اس نوں ناپن والا

آپ جہاناں دے لئی رحمت بن کے آئے
آپ دا نور اے ایداں توڑی چمکن والا

آپ دی ذات دے سارے پہلو سوہنے آقا
آپ نے دسیا جو کجھ چیتے رکھن والا

سکیاں نوں وی چھڈ گئے جیہڑے آپ دے ہوئے
دور نہ ہویا آپ دے نیڑے ڈھکن والا

نور ہدایت جنھے ونڈیا سارے جگ تے
اِک بندہ اوہ غارِ حِرا توں اترن والا

پڑھ لیندے سی بھکھاں آپؐ تے چہرے اُتوں
آپؐ نوں پایا حال دلاں دے جانن والا

آپؐ نے جیہڑا ونڈیا ایتھے بھائی چارا
اس دا چانن دور کدی نیئں ہوون والا

آپؐ نوں آقا سوہنے رب دیدار کرایا
آپؐ دے رُتبے تائیں کوئی نیئں پہنچن والا

کسے جوان شاعر دا اپنی حیاتی نوں حضور پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلّم دے رنگ وچ رنگ کے نعت لکھنا تے نعت لکھدیاں جانا، ایتھوں تیکر کہ نعت دا بھرواں مجموعہ تیار ہو جائے، میری جاچے شاعر دے اپنے ممدوحؐ کریم نال ڈونگھے تعلق تے سرکارؐ دے خاص کرم نوں ظاہر کردا اے۔ ایسے لئی میں محمّد اقبال نجمی دی دلوں قدر کرناں۔ اوہنے نعت لکھن توں پہلاں وڈھیرا شعری تجربہ حاصل کیتا اے تے حضور پُرنور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلّم دی محبت وچ ڈُب کےؐ ہِک دی ڈالی " تیار کیتی اے۔ فکری کھلار تے پیار نے اوہدی ایس ڈالی نوں اک اجیہی گلزار بنا دتا اے، جس وچ ساڈے آقا تے مولا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلّم دی مبارک حیاتی دے سجری سویر ورگے رنگ نیں، ساری خدائی توں سوہنے کردار تے تعلیم دیاں نور پھوہاراں نیں، آپؐ دے ازلاں توں ابداں تیکر پھیلے ہوئے فیضان دے سدا بہار پھُل نیں، سرور تے حضور بخشن والیاں یاداں دیاں خوشبواں نیں۔ تے آپؐ دی پیروی دا نروِل جذبہ وگدے پانی وانگوں ہر کیاری وچ چلدا نظر آوندا اے۔ انج زندگی دے سارے رنگ عقیدت دی ایس دھنک وچ کٹھے ہو کے اپنی بہار پئے وکھاندے نیں۔

شاعر نے ایہناں نعتاں وچ سرکار علیہ السلام نال اپنے دل دی ہر گل کیتی اے۔ تے اُمّت دا حال احوال وی اُمّت دے والیؐ اگے پیش کیتا۔ انج حضوری دی تمنا، اسلامی ملّت تے رحمت دی آرزو تے پاکستان وچ مصطفائیؐ نظام نافذ ہون دی سدھر کئی من کھچویاں صوتاں وچ تھاں تھاں ملدی اے۔ ایہہ سدھراں عصری شعور دی نمائندگی وی کردیاں نیں۔

رسول پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلّم دی عظیم بارگاہ وچ لفظ کدی جذبیاں نوں سمیٹن تے ادب دیاں تقاضیاں نوں پوریاں کرن دا حق ادا نہیں کر سکدے پر شاعر نوں پوری کوشش کرنی چاہیدی اے کہ اوہ اپنیاں وچاراں تے جذبیاں نوں سوہنے توں سوہنے طریقے نال پیش کرے ایہدے لئی وڈھیرے ذوق شوق تے لگن دی لوڑ ہوندی اے۔ محمّد اقبال نجمی نوں ایس گل دا پورا احساس اے، ایسے لئی اوہ آہندا اے "لفظاں دے وچ کوئی اتاراں آپؐ دا حسن سراپا" میں شاعر دے ایس مبارک احساس تے جذبے تے بیان وچکار فاصلے نوں گھٹ توں گھٹ کرن وچ بھرویں کامیابی تے مبارک دیندیاں ہویاں دعا کرناں کہ اوہدا ناں نعت دے نازک موضوع نال انصاف کرن والیاں وچ ہر اُچا ہووے۔

حفیظ تائب
شعبہ پنجابی، پنجاب یونیورسٹی
اورینٹل کالج، لاہور